

Briselē, 25.10.2019.
COM(2019) 494 final

2019/0241 (NLE)

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS

par nostāju, kas attiecībā uz grozījumiem konvencijas II un III pielikumā Eiropas Savienības vārdā jāieņem Konvencijas par Eiropas dzīvās dabas un dabisko dzīvotņu aizsardzību pastāvīgās komitejas trīsdesmit devītajā sanāksmē

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA PRIEKŠMETS

Šis priekšlikums ir par lēmumu, ar kuru nosaka nostāju, kas Savienības vārdā jāpieņem Konvencijas par Eiropas dzīvās dabas un dabisko dzīvotņu aizsardzību pastāvīgās komitejas trīsdesmit devītajā ikgadējā sanāksmē, kas 2019. gada 3.–6. decembrī Strasbūrā, Francijā, notiks saistībā ar paredzēto pastāvīgās komitejas lēmuma pieņemšanu par diviem grozījumiem konvencijas II pielikumā un III pielikumā.

2. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

2.1. Konvencija par Eiropas dzīvās dabas un dabisko dzīvotņu aizsardzību

Konvencijas par Eiropas dzīvās dabas un dabisko dzīvotņu aizsardzību (“konvencija”) mērķis ir aizsargāt Eiropas savvaļas augus un dzīvniekus un to dabīgos biotopus, jo īpaši ja to aizsardzībai ir vajadzīga vairāku valstu sadarbība. Minētā konvencija ir starpvaldību līgums, kas noslēgts Eiropas Padomes aizgādībā. Tā stājas spēkā 1982. gada 1. jūnijā.

Eiropas Savienība ir konvencijas līgumslēdzēja puse kopš 1982. gada 1. septembra¹. Patlaban konvencijai ir 51 līgumslēdzēja puse, to vidū visas ES dalībvalstis.

2.2. Pastāvīgā komiteja

Pastāvīgā komiteja ir konvencijas lēmējstruktūra ar pilnvarām novērtēt sugu saglabāšanās stāvokli un pēc tam pārskatīt sugu sarakstu konvencijas pielikumos. Tās funkcijas ir uzskaitītas konvencijas 13.–15. pantā. Komitejas sanāksmes notiek ne retāk kā reizi divos gados vai tad, kad to pieprasa līgumslēdzēju pušu vairākums. Ierasts, ka pastāvīgā komiteja tiekas katru gadu.

Saskaņā ar konvencijas 17. pantu pielikumu grozījumus pieņem ar divu trešdaļu līgumslēdzēju pušu vairākumu.

2.3. Paredzētais pastāvīgās komitejas akts

Konvencijas pastāvīgās komitejas trīsdesmit devītajā ikgadējā sanāksmē, kas 2019. gada 3.–6. decembrī notiks Strasbūrā, Francijā, paredzēts pieņemt lēmumu par grozījumiem konvencijas II pielikumā un III pielikumā (“paredzētais akts”).

Paredzētā akta mērķis ir grozīt konvencijas II pielikumu un III pielikumu, kā tas paredzēts konvencijas 17. pantā.

Paredzētais akts saskaņā ar konvencijas 17. pantu stājas spēkā attiecībā uz visām līgumslēdzējām pusēm trīs mēnešus pēc tā pieņemšanas pastāvīgajā komitejā, ja vien trešdaļa līgumslēdzēju pušu nav cēlusi iebildumus. Ikviens grozījums stājas spēkā attiecībā uz tām līgumslēdzējām pusēm, kas nav cēlušas iebildumus.

3. SAVIENĪBAS VĀRDĀ IEŅEMAMĀ NOSTĀJA

Norvēģija ir iesniegusi priekšlikumu baltvaigu zosi (*Branta leucopsis*) no II pielikuma (īpaši aizsargājamās dzīvnieku sugas) pārvietot uz III pielikumu (aizsargājamās dzīvnieku sugas – iespējama regulēšana). Priekšlikuma pamatā ir fakts, ka baltvaigu zoss kopējās populācijas apmērs laikā no 1980. gada līdz 2010. gadam ir palielinājies vairāk nekā desmitkārt (no 112 000 īpatņu uz 1 319 000 īpatņu), arī lauksaimniecības intensifikācijas dēļ, jo tās rezultātā

¹ Padomes Lēmums 82/72/EEK (1981. gada 3. decembris) par to, ka jānoslēdz Konvencija par Eiropas savvaļas dzīvnieku, augu un dabisko biotopu aizsardzību (OV L 38, 10.2.1982., 1. lpp.).

ir kļuvis pieejams liels daudzums barības². Tāpēc sugai vairs nav vajadzīga stingra aizsardzība visā areālā.

Paredzētā pastāvīgās komitejas lēmuma priekšmets saskaņā ar LESD 3. panta 2. punktu ir ES ekskluzīvā ārējā kompetencē, jo tas ietilpst jomā, kuru lielā mērā jau aptver kopīgi iekšējie noteikumi (t. i., Putnu direktīva). Tāpēc Padomei ir jāpieņem lēmums par nostājām, kas pastāvīgās komitejas trīsdesmit devītajā sanāksmē Savienības vārdā ir jāņem attiecībā uz paredzēto aktu.

Šis priekšlikums neatbilst pašreizējam baltvaigu zoss juridiskās aizsardzības statusam, kāds noteikts Putnu direktīvā, jo tā nav minēta II pielikumā (medījamas sugas). Suga ir iekļauta Putnu direktīvas I pielikumā (t. i., suga, kam jānosaka īpaši aizsargājamas teritorijas).

Lai reaģētu uz ļoti straujo populācijas pieaugumu un jo īpaši uz sugas izraisītajām problēmām (lauksaimniecībai nodarītais kaitējums un gaisa satiksmes drošības apdraudējums), Nolīguma par Āfrikas–Eirāzijas migrējošo ūdensputnu aizsardzību pušu 7. sanāksmē 2018. gada decembrī attiecībā uz baltvaigu zosi tika pieņemts viensugas pārvaldības plāna projekts. Plāns nodrošina satvaru, kas areāla valstīs palīdz pieņemt lēmumus par atkāpju piemērošanu (nodrošinot arī regulāru novērtējumu par atkāpju kumulatīvo ietekmi) un par populācijas stāvokļa, kā arī lauksaimniecībai nodarītā kaitējuma un gaisa satiksmes drošības apdraudējuma monitorēšanu. Tas atvieglo informācijas koplietošanu un, iespējams, atkāpju pasākumu koordinēšanu starp areāla valstīm, lai palielinātu to efektivitāti un novērstu ar pārlidojuma ceļiem saistītas neparedzētas ietekmes.

Lai reaģētu uz ļoti straujo šīs sugas populācijas pieaugumu un jo īpaši lai risinātu sugas radītās problēmas (lauksaimniecībai nodarītais kaitējums un gaisa satiksmes drošības apdraudējums), Norvēģijas izteiktais grozījuma priekšlikums Savienībai būtu jāatbalsta, lai konvencijas puses, kas nav ES dalībvalstis, varētu piemērot populācijas pārvaldības pasākumus, vajadzības gadījumā atļaujot arī šīs sugas medīšanu. Tomēr, tā kā grozījums Putnu direktīvas pielikumos patlaban nav paredzēts vai nav iespējams konvencijā prasītajā īsajā termiņā (90 dienas), Savienībai būs jānorāda, ka pagaidām tā piemēros stingrākus aizsardzības pasākumus, nekā paredzēts konvencijas 12. pantā.

4. JURIDISKAIS PAMATS

4.1. Procesuālais juridiskais pamats

4.1.1. Principi

Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 218. panta 9. punktā paredzēti lēmumi, ar kuriem nosaka “*nostāju, kas Savienības vārdā jāapstiprina kādā ar nolīgumu izveidotā struktūrā, ja šāda struktūra ir tiesīga pieņemt lēmumus ar juridiskām sekām, izņemot lēmumus, kas papildina vai groza attiecīgajā nolīgumā noteikto iestāžu sistēmu*”.

Jēdziens “*lēmumi ar juridiskām sekām*” ietver aktus, kam ir juridiskas sekas saskaņā ar starptautisko tiesību normām, kuras reglamentē attiecīgo struktūru. Tas ietver arī instrumentus, kam nav saistoša spēka saskaņā ar starptautiskajām tiesībām, bet kas “*var būtiski ietekmēt ES likumdevēja pieņemtā tiesiskā regulējuma saturu*”³.

4.1.2. Piemērošana konkrētajā gadījumā

Pastāvīgā komiteja ir ar konvenciju izveidota struktūra.

² International Single Species Management Plan for the Barnacle Goose, AEWA Technical Series Nr. 70, 2018. gada decembris, www.unep-aewa.org/sites/default/files/publication/ts70_issmp_barnacle%20goose_complete.pdf, 13. lpp.

³ Tiesas spriedums, 2014. gada 7. oktobris, Vācija/Padome, C-399/12, EU:C:2014:2258, 61.–64. punkts.

Akts, ko pastāvīgā komiteja tiek aicināta pieņemt, ir akts ar juridiskām sekām. Paredzētais akts atbilstoši konvencijas 6. pantam būs saistošs saskaņā ar starptautiskajām tiesībām.

Paredzētais akts nepapildina un negroza konvencijā noteikto iestāžu sistēmu.

Tāpēc ierosinātā lēmuma procesuālais juridiskais pamats ir LESD 218. panta 9. punkts.

4.2. Materiālais juridiskais pamats

4.2.1. Principi

Lēmumam, ko pieņem saskaņā ar LESD 218. panta 9. punktu, materiālais juridiskais pamats galvenokārt ir atkarīgs no tā, kāds mērķis un saturs ir paredzētajam aktam, attiecībā uz kuru Savienības vārdā tiek ieņemta noteikta nostāja. Ja paredzētajam aktam ir divi mērķi vai divi komponenti un viens no tiem ir atzīstams par galveno, bet otram ir pakārtota nozīme, tad lēmums, ko pieņem saskaņā ar LESD 218. panta 9. punktu, jābalsta uz viena materiālā juridiskā pamata, proti, tā, ko prasa galvenais jeb dominējošais mērķis vai komponents.

4.2.2. Piemērošana konkrētajā gadījumā

Paredzētā akta galvenais mērķis un saturs attiecas uz vidi.

Tāpēc ierosinātā lēmuma materiālais juridiskais pamats ir 192. panta 1. punkts.

4.3. Secinājums

Ierosinātā lēmuma juridiskajam pamatam vajadzētu būt LESD 192. panta 1. punktam saistībā ar 218. panta 9. punktu.

5. PAREDZĒTĀ AKTA PUBLICĒŠANA

Tā kā ar pastāvīgās komitejas aktu tiks grozīts konvencijas II un III pielikums, ir lietderīgi pēc pieņemšanas to publicēt *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS

par nostāju, kas attiecībā uz grozījumiem konvencijas II un III pielikumā Eiropas Savienības vārdā jāieņem Konvencijas par Eiropas dzīvās dabas un dabisko dzīvotņu aizsardzību pastāvīgās komitejas trīsdesmit devītajā sanāksmē

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu saistībā ar 218. panta 9. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Konvenciju par Eiropas dzīvās dabas un dabisko dzīvotņu aizsardzību ("konvencija") Savienība noslēdza ar Padomes Lēmumu 82/72/EEK⁴, un tā stājās spēkā 1982. gada 1. septembrī.
- (2) Saskaņā ar konvencijas 17. pantu pastāvīgā komiteja var pieņemt grozījumus konvencijas pielikumos.
- (3) Pastāvīgajai komitejai tās trīsdesmit devītajā sanāksmē 2019. gada 3.–6. decembrī ir jāpieņem lēmums par ierosinātajiem grozījumiem konvencijas II pielikumā un III pielikumā.
- (4) Ir lietderīgi noteikt nostāju, kas Savienības vārdā jāieņem pastāvīgajā komitejā, jo tās lēmums būs Savienībai saistošs.
- (5) Norvēģija ir iesniegusi priekšlikumu *Branta leucopsis* no konvencijas II pielikuma pārvietot uz III pielikumu.
- (6) Ņemot vērā ļoti straujo šīs sugas populācijas pieaugumu visā sugas areālā, Savienībai šis priekšlikums būtu jāatbalsta. Tomēr priekšlikums nav saskaņots ar pašreizējo *Branta leucopsis* aizsardzības statusu, kāds noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/147/EK⁵. Tā kā grozījumi Direktīvā 2009/147/EK nav paredzēti un nav iespējami konvencijā noteikto trīs mēnešu laikā pēc pastāvīgās komitejas lēmuma pieņemšanas, Savienībai atbilstoši konvencijas 12. pantam uz laiku ir jāpiemēro stingrāki saglabāšanas pasākumi,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Nostāja, kas Savienības vārdā jāieņem Konvencijas par Eiropas dzīvās dabas un dabisko dzīvotņu aizsardzību pastāvīgās komitejas trīsdesmit devītajā sanāksmē, ir atbalstīt priekšlikumu *Branta leucopsis* no konvencijas II pielikuma pārvietot uz III pielikumu un

⁴ OV L 38, 10.2.1982., 1. lpp.

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/147/EK (2009. gada 30. novembris) par savvaļas putnu aizsardzību (OV L 20, 26.1.2010., 7. lpp.).

norādīt konvencijas līgumslēdzējām pusēm, ka Savienība plāno atbilstoši konvencijas 12. pantam uz laiku piemērot stingrākus šīs sugas saglabāšanas pasākumus.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts Komisijai.

Briselē,

*Padomes vārdā
priekšsēdētājs*